

[Udenrigsministeren]

Danmarks statslige udviklingsbistand pr. indbygger til multilaterale udviklingsorganisationer med tilknytning til FN udgjorde i 1978 81,62 kr., medens Forbundsrepublikken her ydede 9,01 kr. pr. indbygger. Baggrunden herfor er, dels at Danmarks totale udviklingsbistand pr. indbygger er større end Forbundsrepublikken Tysklands, dels at Danmark kanaliserer en større andel af udviklingsbistanden gennem multilaterale udviklingsorganisationer end Forbundsrepublikken Tyskland.

Til oplysning kan nævnes, at Sveriges, Norges og Hollands bidrag pr. indbygger i 1978 var på henholdsvis 97,52 kr., 113,42 kr. og 46,11 kr.

Danmark yder ca. 50 pct af sin udviklingsbistand gennem internationale organisationer. Baggrunden herfor har bl.a. været vort ønske om at styrke FN-samarbejdet, som navnlig på grund af sin fredsbevarende rolle har en central placering i dansk udenrigspolitik.

Danmark har ikke inden for bistandssamarbejdet noget tilgodehavende hos FN.

Til *justitsministeren* (23/6 79) af:

**Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):**

»Vil ministeren uddybe den nærmere baggrund for at nægte maskinmester Hans Jørgen Christensen samkvevmsret med datteren Rikke?

(Spm. nr. 1115).

Begrundelse.

Ved skrivelse af 15. ds. nægtede justitsministeren at ændre afgørelsen fra Roskilde amt, hvor amtet fratog Hans Jørgen Christensen retten til at se sin datter Rikke ved en genoptagelse af samkvevmsretten.

I ministerens svar til faderen begrundes afslaget ikke nærmere, men det skinner tydeligt igennem, at ministeren anser Hans Jørgen Christensen for uværdig til overhovedet at måtte se sin datter igen.

Dette umenneskelige, hårde svar fra ministeren synes ikke at varetage barnet Rikkes tarv, og ligeledes påtager ministeren sig efter min mening et stort ansvar ved faktisk at bringe faderen i en fornyet desperat situation.

Desuden mener jeg, at ministerens svar vil kunne påvirke udfaldet af den kommende forhandling vedrørende forældremyndigheden.

*Besvarelse* (3/7 79):

**Justitsministeren** (Nathalie Lind):

Indledningsvis kan jeg anføre, at jeg principielt ikke finder det rigtigt i folketinget at redegøre for de nærmere enkeltheder i helt konkrete sager mellem private borgere om forhold, der vedrører privatlivets fred.

Under hensyn til, at den sag, spørgeren henviser til, inden for det sidste år ofte har været omtalt i pressen, kan jeg imidlertid oplyse følgende:

Baggrunden for justitsministeriets afgørelse af 15. juni 1979, hvorved Hans Jørgen Christensens samkvevmsret med datteren Rikke blev ophævet, er, at Hans Jørgen Christensen den 16. november 1975 under den første udøvelse af sin samkvevmsret bortførte Rikke til udlandet, og at hun først blev tilbageleveret til moderen, der ved skilsmissen fik tillagt forældremyndigheden, efter at Hans Jørgen Christensen den 20. juni 1978 var blevet anholdt af de sydafrikanske myndigheder. I det foreliggende tilfælde, hvor faderen bortførte barnet, endog ved først givne lejlighed, og ikke frivilligt, men først tvangsmæssigt flere år senere tilbageleverede det, har justitsministeriet ikke ment at kunne bortse fra moderens påstand om, at der var en betydelig risiko for, at faderen igen ville benytte en samkvevmsret til at bortføre barnet til udlandet, og at man ved desuagtet at give faderen samkvevmsret ville udsætte moderen og barnet for en ganske særlig belastning.

Justitsministeriet har naturligvis ikke ved sin afgørelse foretaget nogen vurdering af, hvorvidt Hans Jørgen Christensen måtte være værdig eller uværdig til at se sin datter. Justitsministeriet fandt imidlertid at måtte tiltræde amtets vurdering, hvorefter hensynet til barnets tarv og andre vægtige grunde i den forliggende sag kunne begrunde en ophævelse af samkvevmsretten, jfr. myndighedslovens § 27, stk. 3.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (25/6 79) af:

**Ebba Strange (SF):**